

Llei 11/2012, del 21 de juny, de l'impost general indirecte (Text refós per LesLleis.com)

 Documents relacionats: Jurisprudència, Comunicats tècnics, Consultes vinculants

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius
- I Justificació de la creació de l'impost general indirecte
- II Principis rectors i aspectes fonamentals de l'impost general indirecte
- III Estructura de l'impost general indirecte
- Capítol primer. Naturalesa i àmbit d'aplicació de l'impost
 - Article 1. *Naturalesa*
 - Article 2. *Àmbit d'aplicació territorial*
 - Article 3. *Tractats i convenis*
- Capítol segon. Lliurament de béns i prestació de serveis
 - Article 4. *Fet generador*
 - Article 5. *Concepte d'activitat econòmica i d'empresari o professional*  
 - Article 6. *Operacions no subjectes*         

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 21 de juny del 2012 ha aprovat la següent:

Llei 11/2012, del 21 de juny, de l'impost general indirecte

Exposició de motius

I Justificació de la creació de l'impost general indirecte

La finalitat de la Llei de l'impost general indirecte que es presenta és regular i implantar, per primer cop en la història del Principat d'Andorra, aquesta figura tributària. Aquesta creació és una fita molt important en el procés de reforma fiscal iniciat amb la introducció dels nous impostos directes i que ha de portar a un sistema fiscal andorrà modern i equiparable al dels països del nostre entorn, tenint present les peculiaritats del nostre país i la seva estructura econòmica.

L'impost general indirecte grava la capacitat econòmica que es posa de manifest sempre que es produeix el consum final d'un bé o servei i, per tant, com a impost general sobre el consum esdevé un pilar fonamental en el camp de la imposició indirecta. La seva introducció permet substituir la gran majoria de les figures tributàries indirectes actualment vigents, que, de forma imperfecta durant els darrers anys, han intentat gravar el consum produït en el nostre territori. D'aquesta manera el marc de la imposició indirecta passa a ser més neutre i eficient per a les empreses i més just per als ciutadans.

La introducció d'un impost general indirecte implica l'assumpció dels principis generals de tributació sobre el consum aplicables a l'entorn geogràfic i econòmic més pròxim al Principat, en particular a la Unió Europea, i de fet arreu del món, on més de 130 països apliquen ja impostos sobre el valor afegit. Aquesta generalització es pot entendre pels importants avantatges que en termes de neutralitat i administració presenta davant d'altres formes alternatives de tributació del consum. L'impost general indirecte del Principat d'Andorra segueix aquest camí, perquè a l'hora de la seva configuració s'ha tingut en compte l'experiència internacional, en particular de la Unió Europea i de la Directiva 2006/112/CE que harmonitza l'impost general indirecte dins la Unió Europea, però complementada amb la d'altres països que més recentment l'han introduït, amb la finalitat de tenir un sistema més neutre i senzill. Es crea una estructura impositiva indirecta més homògena i comparable a la dels països de l'entorn geogràfic més pròxim al Principat, en concordança amb l'esmentada Directiva europea. Ara bé, els tipus de gravamen previstos, tant el general com els reduïts o l'incrementat, se situen en uns nivells molt inferiors als dels països del nostre entorn per tal de tenir present les necessitats de l'economia andorrana. En aquesta Llei totes les operacions estan sotmeses a un tipus de gravamen general d'un 4,5% excepte els productes i serveis de primera necessitat als quals s'aplica un tipus de gravamen super reduït del 0% o reduït de l'1% i un tipus incrementat del 9,5% aplicable als serveis bancaris i financers.

II Principis rectors i aspectes fonamentals de l'impost general indirecte

A l'hora de configurar l'impost general indirecte s'han pres en consideració els principis de la neutralitat, tant interior com internacional, de la simplicitat normativa i de l'equitat.

L'impost general indirecte s'aplica en totes les fases de producció i distribució dels béns i serveis, així com en les importacions de béns. Els encarregats de la seva aplicació són les empreses mitjançant el mecanisme de la repercussió, quedant el comprador obligat a suportar

L'impost, i les empreses a ingressar les quotes repercutides en les liquidacions periòdiques de l'impost general indirecte. Com que l'impost només vol gravar el consum final, a l'hora de liquidar l'impost les empreses es poden deduir les quotes d'impost suportat en les seves compres de manera que en cada fase es recapta l'impost corresponent al valor afegit en la dita fase. Com a resultat, l'impost és neutral per a les empreses, tot i que juguen un paper fonamental en el seu funcionament, ja que són obligats tributaris.

Aquesta neutralitat és consubstancial a l'impost general indirecte, que grava el consum final i no els consums intermedis, i només es pot assolir mitjançant l'estimació directa del valor afegit. Per tant, les quotes suportades pels consumidors coincidiran amb la recaptació obtinguda per l'Administració, sense que es produeixin discrepàncies entre dues quanties ni rendes fiscals que trenquen la neutralitat de l'impost i, a més, tot sovint s'allunyen de la realitat econòmica. De manera automàtica, les liquidacions de l'impost s'adaptaran a l'evolució del cercle econòmic. Aquestes característiques representen sens dubte una important millora respecte als impostos indirectes actualment en vigor i que l'impost general indirecte substitueix.

L'impost general indirecte també és neutral des de la perspectiva internacional, en aplicar-se el principi de tributació en destí que és el que impera en el funcionament del comerç internacional. Per aquesta raó, l'impost grava també les importacions de béns realitzades en el territori del Principat, de tal manera que la càrrega suportada pels productes que es consumiran en territori andorrà és la mateixa que la que suporten els béns produïts internament. Igualment, per assolir la neutralitat internacional es declaren exempts les exportacions de béns, a l'hora que l'empresari exportador pot recuperar totes les quotes de l'impost suportades en les seves compres.

El principi de la simplicitat normativa s'ha tingut molt present a l'hora de configurar l'impost amb la finalitat que la seva aplicació sigui el més simple possible tant per a les empreses -obligats tributaris- com per el Ministeri encarregat del les finances responsable de la seva recaptació i control. Per aquesta raó, no existeix cap exempció fora de les que tenen caràcter tècnic per a les operacions de comerç internacional, fet que a la vegada permet que les empreses puguin recuperar la totalitat de les quotes de l'impost suportades sense haver d'entrar en el càlcul de complicats mecanismes per conèixer la part de les quotes suportades que serien deduïbles. A més, d'aquesta forma es garanteix la neutralitat de l'impost per a les empreses i s'evita que es converteixi en un cost amagat i distorsionador.

L'impost general indirecte del Principat, en consonància amb la seva naturalesa i abast, grava tots els consums de béns i serveis, fins i tot d'aquells que per les seves característiques resulta més difícil determinar-ne el valor afegit. Per aquesta raó, a més del règim general de funcionament es preveu un règim especial simplificat, voluntari, el qual vol reduir les obligacions de les empreses que s'adhereixin al mateix.

III Estructura de l'impost general indirecte

La Llei de l'Impost general indirecte està estructurada en tretze capítols i 83 articles. En el capítol primer s'estableix la naturalesa i l'àmbit d'aplicació; al capítol segon, es delimita el fet generador en operacions interiors; al capítol tercer es regulen les importacions; al capítol quart es recullen les exempcions en la realització de determinades operacions; al capítol cinquè, s'estableix el lloc de realització del fet generador; al capítol sisè, es regula la meritació de l'impost; al capítol setè, es determina el càlcul de la base de tributació; al capítol vuitè, es recull qui són els obligats tributaris tant de les operacions interiors com de les importacions; al capítol novè, s'estableix el tipus de gravamen aplicable a cada transacció; al capítol desè, es determinen les deduccions i devolucions; al capítol onzè s'estableix el règim especial simplificat; el capítol dotzè, és relatiu a les obligacions formals i al capítol tretzè es regulen les infraccions i sancions.

Aquesta Llei entrarà en vigor el primer de gener del 2013, per tal de permetre una adequació correcta en el compliment de les obligacions formals que es preveu per a l'adient aplicació i gestió de l'impost.

A més dels 83 articles, distribuïts en tretze capítols, la Llei de l'Impost general indirecte consta de dues disposicions addicionals, una disposició transitòria, una disposició derogatòria i cinc disposicions finals.

Capítol primer. Naturalesa i àmbit d'aplicació de l'impost

Article 1. *Naturalesa*

L'impost general indirecte és un tribut de naturalesa indirecta que grava el consum mitjançant la tributació dels lliuraments de béns i les prestacions de serveis realitzades per empresaris o professionals, així com de les importacions de béns.

Article 2. *Àmbit d'aplicació territorial*

L'àmbit territorial de l'impost és el territori andorrà.

Article 3. *Tractats i convenis*

A l'efecte d'aquesta Llei, s'han de tenir en compte els tractats i els convenis internacionals que formin part de l'ordenament intern andorrà.

Capítol segon. Lliurament de béns i prestació de serveis

Article 4. Fet generador

Estan subjectes a l'impost els lliuraments de béns i les prestacions de serveis realitzats en el territori andorrà per empresaris o professionals a títol oneros, amb caràcter habitual o ocasional, en el desenvolupament de la seva activitat econòmica, amb independència de la finalitat o dels resultats perseguits en l'activitat econòmica o en cada operació en particular.

Article 5. Concepte d'activitat econòmica i d'empresari o professional

1. Són activitats econòmiques les que impliquen l'ordenació per compte propi de factors de producció materials i humans o d'algun d'aquests factors de producció, amb la finalitat d'intervenir en la producció o la distribució de béns o en la prestació de serveis.

L'activitat d'arrendament de béns té la consideració d'activitat econòmica.

2. A l'efecte d'aquesta Llei, es consideren *empresaris o professionals* les persones físiques o entitats que realitzin activitats econòmiques.

3. S'entenen realitzades en el desenvolupament de l'activitat econòmica les transmissions o cessions d'ús a tercers de la totalitat o part de qualsevol bé o dret que integrin el patrimoni empresarial o professional de l'obligat tributari, fins i tot les efectuades amb motiu del cessament en l'exercici de les activitats econòmiques que determinen la subjecció a l'impost.

4. No tenen la consideració d'empresaris o professionals als efectes d'aquest impost quan l'import dels lliuraments de béns i les prestacions de serveis efectuats no superi la xifra anual de 40.000 euros, excepte que de forma expressa optin per ser considerats com a tals. A l'efecte de determinar l'import anterior, no es tenen en compte les transmissions de béns d'inversió i s'exclou, si escau, l'impost general indirecte. L'import es prorrateja en la part corresponent a l'any natural en cas d'inici d'activitat.

En el cas de les activitats agrícoles i ramaderes, el lindar indicat en el paràgraf anterior se situa en la xifra anual de 150.000 euros.

Els empresaris o els professionals que optin per ser considerats com a tals, ho han de sol·licitar al ministeri encarregat de les finances abans de finalitzar l'any en què hagi de tenir efecte. Una vegada hagin optat per ser considerats empresaris o professionals, s'ha de mantenir aquesta situació durant un termini mínim de tres anys, i per sol·licitar-ne la baixa cal que hi renunciïn comunicant-ho al ministeri encarregat de les finances abans de finalitzar l'any anterior a l'any en què hagi de tenir efecte.

El procediment i la forma de la sol·licitud per ser considerat empresari s'establiran reglamentàriament.

5. A l'efecte d'aquesta Llei, el Fons d'Habitatge té la consideració d'empresari o professional.

Mostra redacció anterior, vigent de l'01/07/2014 al 07/07/2021

Mostra redacció anterior, vigent de l'01/01/2013 al 30/06/2014

Article 6. Operacions no subjectes

No es troben subjectes a aquest impost les operacions següents:

1. La transmissió d'un conjunt d'elements corporals i, si és el cas, incorporals que, formant part del patrimoni empresarial o professional de l'obligat tributari, constitueixen una unitat econòmica autònoma capaç de desenvolupar una activitat empresarial o professional pels seus propis mitjans.

Queden excloses de la no subjecció a què es refereix el paràgraf anterior, excepte quan es tracti de transmissions *mortis causa*, les transmissions següents:

- Les realitzades per qui té la condició d'empresari o professional per dedicar-se a l'arrendament d'immobles.
- Les efectuades per qui té la condició d'empresari o professional exclusivament per a la realització ocasional de les operacions de promoció, urbanització, construcció o rehabilitació d'edificacions amb caràcter ocasional que siguin objecte de transmissió.

A aquests efectes, es considera com a mera cessió de béns la transmissió inter vivos de béns arrendats quan no s'acompanya d'una estructura organitzativa de factors de producció materials i humans o d'un d'ells, que permet considerar que és constitutiva d'una unitat econòmica autònoma.

En el cas que els béns i drets transmesos o uns part es desafectin posteriorment de les activitats econòmiques que determinen la no subjecció prevista en aquest número, la desafectació esmentada queda subjecta a l'impost en la forma establerta per a cada cas en aquesta Llei.

2. Lliuraments gratuïts de mostres de mercaderies sense valor comercial estimable amb finalitat de promoció de les activitats econòmiques.

S'entén per *mostres de mercaderies* els articles representatius d'una categoria de mercaderies que per la manera de presentació o quantitat sols es poden utilitzar amb finalitats de promoció.

3. Les prestacions de serveis de demostració gratuïta realitzades per promocionar les activitats econòmiques.

4. El lliurament gratuït d'impresos o objectes amb caràcter publicitari.

Es consideren *objectes amb caràcter publicitari* els que no tenen valor comercial intrínsec i que porten la menció publicitària de forma indeleble.

S'exceptua del que s'ha mencionat al paràgraf anterior, i queden subjectes a l'impost, els lliuraments d'objectes publicitaris quan el cost total dels subministraments a un mateix destinatari durant l'any natural excedeix els 100 euros, excepte si es lliuren a altres obligats tributaris per redistribuir-los gratuïtament.

5. Els serveis prestats per persones físiques en règim de dependència laboral.

6. Les operacions d'autoconsum previstes a l'article 8 i l'article 10, sempre que no s'ha atribuït a l'obligat tributari el dret d'efectuar la deducció total o parcial de l'impost efectivament suportat amb motiu de l'adquisició o la importació dels béns.

7. El lliurament de béns i prestacions de serveis realitzades directament per entitats constitutives de l'Estat andorrà o per entitats parapúbliques o de dret públic definides a la Llei general de les finances públiques, del 19 de desembre de 1996, sense contraprestació o mitjançant contraprestació de caràcter tributari.

Quan les entitats constitutives de l'Estat andorrà actuïn per mitjà d'una empresa pública o, en general, d'empreses mercantils, el que s'estableix en el paràgraf anterior no és d'aplicació.

No obstant això, estan subjectes a l'impost, en tot cas, les operacions que es portin a terme en el desenvolupament de les activitats següents:

- Els serveis de telecomunicació.
- El transport de béns i persones.
- L'explotació de fires i exposicions de caràcter comercial.
- L'emmagatzematge i el dipòsit.
- L'ensenyament i els serveis accessoris a aquesta activitat.
- Les operacions comercials o mercantils de ràdio i televisió realitzades per l'entitat Ràdio i Televisió d'Andorra SA, incloses les relatives a la cessió d'ús de les seves instal·lacions.
- Les operacions d'escorxador.
- La distribució d'aigua, gas, calor, fred i energia.
- Els serveis aeroportuaris i explotació d'infraestructures ferroviàries, incloent-hi les concessions i les autoritzacions, exceptuades les no subjectes d'acord amb aquesta Llei.
- L'obtenció, la fabricació i la transformació de productes per transmetre'ls posteriorment.
- Les d'oficines comercials de publicitat.
- L'explotació de cantines i menjadors d'empreses i establiments similars.
- Les agències de viatges.

8. Atorgament de les concessions i autoritzacions administratives.

9. La transmissió d'accions, participacions en societats, obligacions i altres valors.

10. Els serveis d'operacions financeres que remunerin la cessió a tercers de capitals propis o aliens, tant en posicions de crèdit com de debit, i els altres serveis bancaris o financers que no porten comissió. No es consideraran serveis financers no subjectes aquells que es remuneren mitjançant una comissió.

11. Les activitats pròpies de les empreses asseguradores, incloent-hi els serveis d'intermediació i la captació de clients per a l'establiment del contracte entre les parts intervinents en la realització de les operacions anteriors, amb independència de la condició de l'empresari o professional que els presti.

Registreu-vos a LesLleis.com per

accedir al contingut complert d'aquesta pàgina.